

«των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών.»

ΝΕΥΣ Η:
ΑΡΙΘ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1869,

Τιμή έτησια, λ. 50
• έκαστ. φύλ. • 5

ΙΡΛΑΝΔΙΚΗ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ.

Μεταξύ των άλλων χωρών της Ευρώπης, τας όποιαις είχαν την ευχαρίστησιν και ευκαιρίαν να επισκεφθώ τὸ παρελθόν θέρος, ἦτο καὶ ἡ Ἰρλανδία νήσος, ἣτις μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας ἀπαρτίζει τὸ γνωμένον βασιλεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἡ νῆσος αὕτη κατοικεῖται τὸ πλεῖστον ὑπὸ καθολικῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς εἶνε πολὺ ἀμαθῆς καὶ προληπτικός.

Ὅπως ἡ Ζάκυνθος οὖτω καὶ ἡ Ἰρλανδία ἔχει τὸν προστάτην τῆς ἁγίου, τὸν θαυματουργὸν Πατρίκιον, ὅστις διὰ τὰ καλά του ἔργα καὶ τὴν ἀγιοσύνην του κατετάχθη ὑπὸ τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν Ἁγίων.

Καθ' ὃν χρόνον ἔζη ἐπὶ τῆς γῆς ἐμάστιζε τὴν Ἰρλανδίαν κακὸν τι θηρίον, ἕμοιον μὲ τὴν Σφίγγα τῶν Θηβῶν, ἣτοι γυνὴ ἔχουσα τὸ κάτω ἦμισυ μέρος τοῦ σώματός τῆς ὅμοιον μὲ δράκοντα καὶ πτέρυγας διὰ τῶν ὀκρίων ἐπέτα.

Τὸ θηρίον τοῦτο ἀπῆτει παρὰ τῶν δυστυχῶν κατοίκων τῆς νῆσου πᾶσαν πρωΐαν πρόγευμα συνιστάμενον ἐκ 30 νέων, τοὺς ὀποίους, κατεδρόχθίζε σαρσώμους.

Ὁ Ἅγιος Πατρίκιος, ὅστις τότε ἦτο νέος, παρεκάλεσε τοὺς προκρίτους τῆς νῆσου νὰ τὸν συμπεριλάβωσι πρωΐαν τιὰ μετὰ τῶν 30, τοὺς ὀποίους ἐμάλλε νὰ καταφάγη τὸ θηρίον ἐκεῖνο.

Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν ὁ νέος Πατρίκιος ἀποθετήθη μετ' ἄλλων 29 νέων εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Ἰρλανδικὴ Σφίγξ ἀνελθοῦσα ἀπὸ τὰ

ὕδατα τῆς ἐκεῖ πλησίον λίμνης ἦλθεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἴσταντο τὰ θύματά τῆς καὶ ἀνοίξασα τὸ στόμα τῆς τοὺς κατέπιε διὰ μιᾶς πάντας.

Ὁ νέος Πατρίκιος εἶχεν ὀπλισθῆ πρότερον μὲ μικρὸν τι μαχαίριδιον, καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ εὗρέθη ἐντὸς τῆς κοιλίας τοῦ δράκοντος ἤρχισε νὰ τὴν κόπῃ διὰ τοῦ μαχαίριδιου. Ἡ πράξις αὕτη ἐννοεῖται ἐνέβαλεν εἰς τρομερὸν πόνον τὸ θηρίον τὸ ὅποιον διέσχισε τότε τὸν ἀέρα μὲ τὰς πτέρυγας καὶ τοὺς κρωγμούς του, ἕως οὗ ἀποκρῦδον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀπωλείας αἵματος ἔπεσεν ἡμιθανὲς ἐπὶ τινος νηριδίου κειμένου ἐν τῷ μέσῳ τῆς νῆσου.

Ἐντούτῳ δὲ τῷ μετὰ ὁ νέος Πατρίκιος διέσχισε τὴν κοιλίαν του μὲ τὸ μαχαίριδιόν του καὶ ἐξῆλθε, ἐλευθερώσας καὶ τοὺς λοιποὺς συντρόφους. Πρὶν ὅμως προφθάσῃ νὰ τὸ ἀποτελειώσῃ, τὸ θηρίον, ἐλευθερωθὲν ἀπὸ τὸ φορτίον του, ἐπέταξεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐγένετο ἀφαντοῦ, μὴ τολμῆσαν ἔκτοτε νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς κατοίκους.

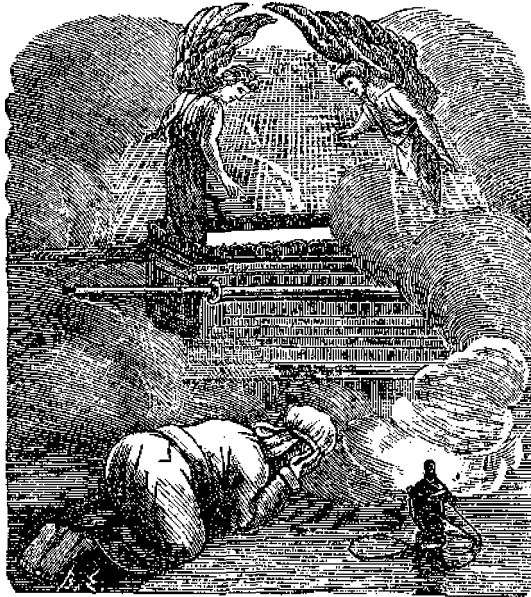
Ὁ νέος Πατρίκιος εὐρεθεὶς ἐπὶ τοῦ νηριδίου ἐκείνου προσεβλήθη ἐξ αἴφνης ὑπὸ ἀκείρων φαρμακερῶν ὄψεων· ἀλλὰ τῷ ἐδόθη ἐξ ὕψους θεῖα χάρις καὶ ἐκαθάρισε τὴν νῆσον καὶ ἀπὸ τοὺς ὄψεις τούτους. Διὰ τῆς αὐτῆς χάριτος ἠδυνήθη νὰ διαπλεύσῃ περιπατῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὸ μετὰ τῷ νηριδίου καὶ τῆς ἤγρας διάστημα καὶ νὰ ἔλθῃ πρὸς τοὺς κατατρομασμένους συμπατριώτας του, φέρων τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ θηρίου καὶ τῶν φαρμακερῶν ὄψεων. Ἦθεν διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ἀγαθὰς πράξεις συγκατετάχθη ἔκτοτε εἰς τὴν χορείαν τῶν Ἁγίων τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας καὶ τιμᾶται μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἡ δὲ λίμνη ἐκεῖνη καὶ τὸ νηριδίον θεωροῦνται ἕως τόποι ἁ-

γιοι και επισκέπτονται αὐτοῦ· κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας φυγαί.

Τῶν προσκωνητῶν τούτων πολλοὶ κάμνουσιν τὰς ἡμέρας εἰς τὸν ἄγιον νὰ σταθοῦν γυμνοὶ ἐντὸς τῆς λίμνης ἐν καιρῷ χειμῶνος δύο τρεῖς ἢ καὶ περισσότερας ὥρας· ἄλλοι ν' ἀναδύωσι τοὺς παρακειμένους βράχους περιπατοῦντες ἐπὶ τῶν γονάτων των, καὶ οὐχὶ σπανίως βλέπει τις τὸ αἷμα βέον, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἀνέρχονται, ἀναρριχθῶνται, καὶ ἄλλοι ἄλλα.

Ἡ τοποθεσία εἶνε ζωγραφικωτάτη, δίδει καὶ πολλοὶ περιηγηταὶ τὴν ἐπισκέπτονται· χίλιον τῆς υγιείας των ἢ πρὸς διακίεσθαι καὶ συναστρέφουσιν ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν ὀλιγότερον τῶν προτακνητῶν καὶ ἐξακολουθηθῶν ἔργων τὰ ὅποια οὐδέμιαν ἀξίαν ἔχουσι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἀπ' ἐναντίας εἶνε δουρίεστα.

Μόνη ἡ γῆρας τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ καταπαύσῃ τὰς τοιαύτας συνθηκὰς ὅπου ὑπάρχουσι καὶ νὰ τὰς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαναληφθοῦν ὅπου δὲν εἶνε γνωσταί, καὶ εἶνε χρέος παντὸς χριστιανοῦ νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐξάπλωσίν του.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ.

Ἡ εἰκὼν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου καλεῖται εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ἦτο σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, ἦγουν ἔχοντος δύο ἐκ τῶν παραλλήλων πλευρῶν μακροτέρας τῶν ἄλλων δύο, καὶ διηρέετο εἰς δύο μέρη ἢ χωρίσματα διὰ τινος σχημῆς, ἢ μεσοπέλαγος, ὅπου εἶνε σήμερον αἱ ἐκκλησίαι.

Τὸ πρῶτον χωρίσμα, τὸ καὶ μεγαλειότερον, ὠνομά-

ζετο Ἐλῆα τὸ δευτέρον, τὸ ἐνδότερον, ἠ' Ἄγια Ἄγιον.

Εἰς τὸ δευτέρον τούτο χωρίσμα εὐρίσκειτο ἡ κιβωτός τῆς Διαθήκης, ἣτις ἦτο κατασκευασμένη ἐκ ἔβλου καὶ κεχρυσωμένη ἔσωθεν καὶ ἔσωθεν διὰ χρυσοῦ καθαροῦ (Ἐξοδ. κέ. 10, 11) καὶ ἔφερον ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος γύρωθεν στέφανον χρυσοῦν.

Ἐφ' ἐκάστης τῶν μακρῶν πλευρῶν ἦσαν δύο κρίκαι, διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο ῥάβδοι ξύλιναι κεχρυσωμέναι, αἵτινες ἐχρησίμευον πρὸς ἐνδολωτέραν μεταφοράν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἱερέων (Ἐξοδ. κέ. 12-14).

Τὸ ἄνω μέρος τῆς κιβωτοῦ, τὸ ὅποιον περιέστανται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν διὰ τοῦ λευκοῦ χρώματος, ἦτο θρόνος τοῦ ὀρανοῦ βασιλέως καὶ ὠνομάζετο *Πλαστήριον* (Ἐξοδ. κέ. 17) ἦτο δὲ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἄκρων τοῦ πλαστήριου ἔστατο μὲ ἀνασπεκαμένα· πέτεραι· καὶ μὲ τὸ πρόσωπον ἔστραμμένον πρὸς τὸ ἱλαστήριον ἐν χρυσοῦν *Χρυσαδίμη* (Ἐξοδ. κέ. 19, 23— Ε'. Περτ. ἀ. 22). Ὅταν οἱ Ἰσραηλιταὶ ἔστρατοπέδουσι, ὁ Θεὸς ἐν εἶδει στήλης νεφελώδους ἐπακάθητο ἐπὶ τοῦ πλαστήριου μεταξὺ τῶν δύο Χρυσαδίμ.

Ἡ κιβωτός περιεῖχε τὰς δύο πλάκας τῆς Διαθήκης, τὸ βιβλίον τοῦ Νόμου (τοῦ μουσικεῦ) τὴν ῥάβδον τοῦ Ἄκρων καὶ τὴν στάμνον τὴν περιέχουσαν τὸ μάννα.

Εἰς τὰ Ἄγια τῶν Ἄγιων ὑπῆρχεν ἕν καὶ μόνον φῶς, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν ἀφίνετο νὰ σθῆρη καὶ τὸ ὅποιον· περίετα τὴν Θεϊὰν Μεγαλειότητα.

Οὐδαίς ἕτερος τῶν ἀνθρώπων ἐπιτρέπετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ Ἄγια τῶν Ἄγιων εἰμὴ ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἵνα προσφέρῃ πλαστήριον θυσίαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁμαρτημάτων.

Ὅταν ἡ στήλη τῆς νεφέλης ὑψώνετο ὁ μέγας ἀρχιερεὺς ἐβάλλετο τὸ πλαστήριον, οἱ δὲ Ἄσπιται ἐσήκωναν τὴν κιβωτὸν εἰς τοὺς ὄμους των καὶ προσπορεύοντο.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία καριστῆ τὸν Μέγαν ἀρχιερέα εἰς τὰ Ἄγια τῶν Ἄγιων προσευχόμενον.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶνε λαὸς περίεργος εἰς πολλὰ πράγματα καὶ κάμνει πολλὰ, τὰ ὅποια εἰς ἡμᾶς τοὺς Εὐρωπαίους φαίνονται πολὺ παραξένα καὶ πολυλάμια ἀπίστευτα.

Καυνοπόλης τις ἐν τῇ πόλει Νέξ Ἰόρκη ὅπου ἔλαβη τοὺς διαδάτας εἰς τὸ καυνοπωλεῖόν του ἀπε-

φάρισε να κατασκευάζω άγαλμα ξύλινον παριστάνον τόν Πρόεδρον τής 'Αμερικῆς 'Ουόσλεϊ Γράντ.

Κατά τόχην πριν τὸ στήθῳ ἔξωθεν τοῦ καπνοπωλείου συνέθη νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Νέαν Ὑόρκην ὁ Πρόεδρος Γράντ. Εὐθύς ἀφ' οὗ ἐπληροφόρηθῆ τούτο ὁ καπνοπώλης μεταβαίνει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου κατέλυεν ὁ Πρόεδρος καὶ παρουσιασθεὶς ὠμίλησεν ὡς ἐφεξῆς. «Κόρις Πρόεδρε! ἔχω κατασκευάσει ἕν ἄγαλμα ξύλινον παριστάνον τὴν ἐξοχήτητά σου. Εἶνε ἕξῃ τελειωμένον καὶ ἐσκόπευα νὰ τὸ στήσω ἔξωθεν τοῦ καπνοπωλείου μου κρατοῦν σιγήρον, ἀλλ' ἔμποδίσθη μαθὼν τὴν ἀφίξίν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἤλθα νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοὶ κάμῃς τὴν χάριν νὰ τὸ ἵδῃς καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃς ἂν τῷ ὄντι σὲ ἡμιούξει, δὲν δὲν ἐπιθυμῶ νὰ εἶπῃ ὁ κόσμος ὅτι δὲν εἶνε πιστὴ παράστασις τοῦ Προέδρου τής Πατρίδος μου.»

— Ὁ Πρόεδρος ἐμεοδίασεν ἀκούσας τὴν παράκλησιν καὶ τῷ ὑποσχέθη νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Πιστῶς δὲ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του, τὴν ὁρισμένην ὥραν με-

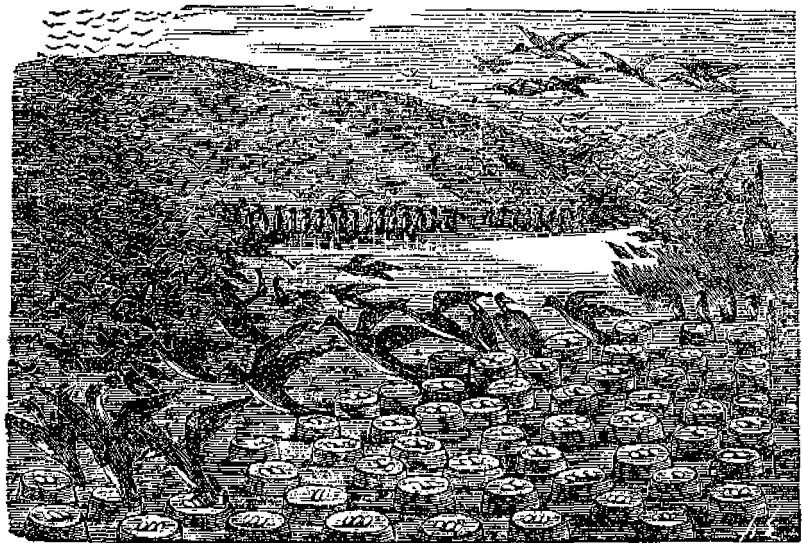
τέθη εἰς τὸ ὁρισμένον μέρος, ὅπου τὸν περιέμενον πολλοὶ καὶ μετὰ πολλῆς ἀρελείας καὶ χαριεντισμοῦ ἐκήρυξε τὸ ἄγαλμα πανόμοιον τῷ πρωτοτόπῳ καὶ σφίγγας τὴν χεῖρα τοῦ καπνοπώλου καὶ εἰσῆλθεις αὐτῷ κλά κέρδη, ἀνεχώρησε συνοδευθεὶς ὑπὸ τοῦ παραμένουτος ὄχλου, ὅστις ἐκραύγαζεν ἀδιανάκως ζήτω, ζήτω. Οὕτως ἐστῆθη εὐθύς ἔξωθεν τοῦ καπνοπωλείου, καὶ σύρει τὴν περιέργειαν πάντων!

Γοιούτῃ ἀπαίτησις ἀπὸ ὑπήκοον πρὸς βασιλέα θὰ ἐθεωρεῖται ἔγκλημα, ἢ τοῦλάχιστον μωρία καὶ ἢ κρᾶξις τοῦ παρ' ἄνομου καὶ τιμωρητέα εἰς οἰονόηκτος βασιλευόμενον Κράτος τοῦ κόσμου ἀλλ' ἐν Ἄμερικῇ, ὅπου βασιλεύει ἡ ἐλευθερία ἡνωμένη μετ' εὐλακρινείας καὶ τὸ βαθὺ σέβας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς νόμους, τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν συνηθεστάτων συμβεβηκότων τής ζωῆς.

ΦΩΛΕΑΙ ΚΟΡΜΟΡΑΝΤΩΝ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κορμάρια καὶ φωλεὰς κορμοραντῶν, εἰς εἶδους τινὰς θαλασσίων πτηνῶν, τὰ ὅποια ἐνδιαιτῶνται κατὰ μυριάδας ἐπὶ τῆς νήσου τής Ἀγίας Μαργαρίτης, ἧς κεῖται εἰς τὸν Μεγέλλανικόν πορθμὸν εἰς τὰ νότια παράλια τής νοτίου Ἀμερικῆς.

Τὸ περίεργον μὲ τὰ πτηνὰ ταῦτα εἶνε ὅτι κατασκευάζουσ τὰς φωλεὰς τῶν ἐκ λάσπης ἐν εἶδει

κώσσο τετμημένου καὶ τύσον κανονικῶς, ὥστε νομίζει τις ὅτι κατασκευάζουσ ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρὸς.

Ἐλάχιστη φωλεὰ περιέχει δύο ἕως τρία φᾶ καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς εἶνε τόσον μεγάλον, ὥστε βγαλόμεναι ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ σώματος τοῦ πτηνοῦ ὅταν κλωσῶν τὰ φᾶ. Ἡ πρόνοια αὕτη εἶνε ἀναγκαῖα εἰς τὸ κλέμα ἐκείνου, ὅπου αἱ βροχαὶ εἶνε συνεχεῖς καὶ βροχόδαται, καὶ ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσουσαν τὴν ἐκκύλασιν τῶν φῶν.

Ἡ ἐμφάνισις ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ἐρηρᾶς ἐκείνης νήσου κατατρομάζει τὰ ἀθῦα ἐκείνα πτηνὰ καὶ τὰ ἀναγκάζει νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς φωλεὰς τῶν, ὅπως διαφύγωσι τὸν κίνδυνον.

Ὁλόκληρος ἡ νῆσος καλύπτεται ὑπὸ βαθύς στρώ-

ματος κόπρου τῶν πτηνῶν τούτων, τὴν ὁποίαν τὰ πλοῖα μεταφέρουσιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην καὶ τὴν πωλοῦσιν εἰς τοὺς γεωργούς. Εἶνε ἀξιώλογον μίσσον παχύνσεως τῆς γῆς καὶ καρποφορίας.

«Διατί δὲν ὀμνύεις; ὅλα τὰ ἄλλα παῖδιά κάμνουσι τοῦτο,» εἶπες μικρὸν τι παῖδιόν πρὸς ἕν ἄλλο.

«Καλλίτερα ἔχω νὰ μοῦ κοπῆ ἢ γλώσσα παρὰ νὰ ὀμῶσω» ἀπεκρίθη θαρραλέως ὁ μικρὸς ἐρωτώμενος παῖς. «Ὁ Θεὸς εἶνε ὁ ἐπουράνιος Πατὴρ μου καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν θὰ μὲ ἀκούσῃς ν' ἀναφέρω τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς μου ἐπὶ ματαίῳ.»

ΤΟ ΠΑΡΗΚΟΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Τὸ παραλθὸν θέρος ὁ μικρὸς Γεωργίος ὑπῆγε νὰ ἐπιτακρῆ τὸν θεῖόν του εἰς τὴν ἐσχόην, ὅστις εἶχεν ἕνα πολὺ ὠραῖον κήπον γεμάτον ἀπὸ ὠραῖα ἄνθη καὶ διάφορα καρποφόρα δένδρα.

Ὁ θεὸς τοῦ Γεωργίου ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ περιέρχεται τὸν κήπον καθ' ἑκάστην καὶ νὰ κόπῃ στα φύλλα ὕδατις ἤθελε διὰ νὰ τρώγῃ, ἀλλὰ τοῦ ἀπηγόρευεν ἀσθηρῶς νὰ ἀναδαίνῃ εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ κόπῃ καρπούς. Ἡμέραν ἡμῶς τινὰ ὅτε ὁ θεὸς καὶ ἡ θεία του ἐξῆλθον δὲ ὑπηρεσίαν οἱ δὲ ὑπηρεταὶ ὅλοι ἦσαν ἐνασχολημένοι εἰς τὸ ἔργον των, τὸ ἀπειθεῖς αὐτὸ παιδίον ἀνέβη εἰς μίαν μηλέαν καὶ ἤρχεισε νὰ κόπῃ μήλα καὶ νὰ γεμίσῃ ἀπὸ αὐτὰ τὰ θυλάκιά του.

Αἶρνης ὅμως ἀπὸ τὴν βίαν του ἀπεσπίσθη ἡ χεὶρ του ἀπὸ τὸν κλάδον ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐκρατεῖτο, καὶ διὰ μᾶς κατέπεσε. Πίπτων δὲ ἐξέβαλε τοιαύτας φωνάς ὥστε ὅλοι οἱ ὑπηρεταὶ ἔτρεξαν διὰ νὰ ἴδωσι τί συνέβη.

Εὐτυχῶς δὲν εἶχε καταπέσει εἰς τὴν γῆν, διότι τὸ ἐνδομά του ἐσκάλωσεν εἰς ἕνα κλάδον καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐβρέθη ἔξαρνα κρεμασμένος εἰς τὸν ἀέρα ὡς σταφολίον. Εὐθὺς λοιπὸν τότε οἱ ὑπηρεταὶ ἔβασαν μίαν κλίμακα καὶ τὸν κατεδίδασαν ἀσφαλῶς μὲν ἀλλὰ κατασφραγισμένον καὶ κατεντροπισμένον, καὶ μὲ ἐνδομάτα καταξέσχομενα.

Τόσῃν δὲ ἐντόπωσιν ἐπροβέβησεν εἰς αὐτὸν τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ὥστε ἀμέσως μετενόησε διὰ τὴν κακὴν αὐτὴν πράξιν του, καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ θεὸς του, μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτὸν συγγνώμην διὰ τὸν παρήκοον, καὶ ἀπὸ τότε ἔγινε πολὺ καλὸν καὶ φρόνιμον παιδίον καὶ κινεῖς ποτὲ δὲν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ τὸν ἐπιτακρῆ διὰ τὸ παραμικρὸν.

Ἔως οἱ μικροὶ ἡμῶν ἀναγνώσται ποτὲ νὰ μὴ ὑποπέσωσιν εἰς τὸ μέγα τῆς κλοπῆς ἀμάρτημα.

ΓΕΝΝΑΙΑ ἈΝ ΕΚΑΙΚΗΣΙΣ ΣΚΥΛΟΥ.

Μίαν τῶν ἡμερῶν παρετήρησαν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι νέος τις φέρον μαζικοῦ σκύλον, ἐπληρίσεν εἰς τὸν Σιχουάναν ποταμὸν τῶν Παρισίων, μὲ ἀπόφασιν διὰ νὰ τὸν πνίξῃ ἐκεῖ δὲ ἐμδίς εἰς λέμβον ἐπρυχώρησεν ἔως εἰς ἕν διαστήμα, ὅπου ἔρριψε τὸ ζῦνον εἰς τὸ ὕδωρ. Τοῦ θουτυχέ: τοῦτο πλάσμα ἀπὸ αἰσθημα συντηρήσεως, ἐπροσπάθει νὰ πιασθῇ ἀπὸ τὰ πλάγια τῆς λέμβου καὶ νὰ σωθῇ: ἀλλ' ὁ σκληροκάρδιος κύριός του ἔσπρωχεν αὐτὸ μὲ τὸ κωπίον. Ἐν ᾧ δὲ τοιοῦτοτρόπως κατεγίνετο ἔπασεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀφεύκτως ἐπνίγετο ἐὰν ὁ πιστός του ἀντροφορ, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου ἤθελε νὰ ἐξαφανίσῃ τὸσον σκληρῶς: δὲν ἤρχειτο εἰς βοήθειάν του. Διότι εὐθὺς πιάσας ἀπὸ τὸ φάρμακον, ἐκράτει αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ὕδωρ, ἔως οὗ τρέξαντες οἱ ἄνθρωποι τὸν ἔσωσαν.

Πόσον θαυμαστὸν εἶνε νὰ μᾶς διδάσκωσι τὰ ἀλογα ζῦνα, εἰς τὸ νὰ ἀποδίδωμεν καλὸν ἀντὶ κακοῦ!

ΠΡΑΤΤΕ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΣΟΥ.

Κάμνε τὸ χρέος σου πᾶσαν ἡμέραν καὶ πᾶσαν ὥραν — κάμνε το μὲ ὑπομονὴν — κάμνε το καλῶς. Κάμνε το ὅπως καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν σοὶ παρουσιάζεται, καὶ ἡ ἐκτέλεσίς του αἰ εἶνε ἡ ἀνταμοιβή σου. Μὴ φροντίσῃς ποτὲ ἂν ὁ κόσμος τὸ γνωρίσῃ, ἢ οὐ—ἂν ἐπαινῆσαι διὰ τοῦτο ἢ ὄχι—ἀλλὰ πάντοτε προσπάθει νὰ τὸ ἐκτελῇς. Μὴ φοβῆθ' ἂν πρᾶγμα εἰμὴ τὴν ἀμαρτίαν—μὴ τρομάξῃς, ἐκτός διὰ ποταπὸς πράξεις.

Καθ' ἑκάστην πρωΐαν ὁ *Καιρὸς* σὲ περιμένει καὶ σὲ ἐρωτᾷ, ἂ τί σκοπεύεις νὰ κάμῃς *σήμερον* μαζί με; Τί ἀποκρίνονται εἰς αὐτὸν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται; Ἐντρέπονται ἀρτί γε νὰ τὸ εἰπωσιν;

Ἡ αὔριον εἶνε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὅποιαν ἀγαπῶσι νὰ ἐργάζωνται οἱ ἐκνηροί.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ ἀνδρῶν μηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θ' ἀνταποκρίνωμαι κατ' εὐθείαν μὲ τὸν Συναγῆτην.

Ὁ Συναγῆτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.